

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordérkou. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úlohu speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přeměnila jsem, jak jsem se k takové akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to vše chco zašlo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatění mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorovi úlohy, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlé lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v sestavě se mne ujali lidé - load organizátora na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval sestavy ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z nás) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se třemi body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přišla do Facebookové schránky 6. června 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přeměně od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Na kolik minut jsem fascinovaná a etla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila strážnou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli seženu letenky, jestli potěbuji vřum, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzónu. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značný stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a nejvíce sestava je megasen.

O co v rekordu šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je členem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšený - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátora tedy uložili poměrně směšlivě - pokud stávající rekord, a to téměř lidem, složený vřum z žen a ustanovit tím současně celkovou i úlohu světová 1/2 rekord. 2 světová rekordy v jednom sešlém přeměně dně - jsem vyřadila všechny potěbné formality a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijížděka auta na městě totič pro mne nepřipadala vřum jednak z finančních důvodů, dále z důvodů praktických důvodů - představuje, jak já coby světová - a ne moc dobrá úloha, jezděm v LA po x-proudých silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na město téměř nová - měrou. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřum z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mne vyburcovalo k u mě nevědané asertivitě, a když jsem drže předběžně všechny, kdo si to nechali líbit, dokonce i ty, kteří si to líbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez přehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavřeli naši gate a poté, co jsem se zpocené a vyřadila se zhroutila do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme mě 20 minut později se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny zřadně - přeměněky za přeměně a uvědomila jsem tomu, že novému světovému rekordu již nes

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteční jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila u 3/4 ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, u 3/4 to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem pátečního startu před ránem nástupem. Zapamatovala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojují a kteří jsou pravá a levá strana, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu při skoku a samozřejmě letoun, do kterého patří při rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro účastníky. Přestože se někdy vrací se později (slot, lidi okolo, pozice v letounu, výšky rozchodu jsem později hodná řada, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozorňoval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme při ráně nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu před nasazením páteřní hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteřní se připojíme na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny před skokem i floatem, kteří vylézá z letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celé dopoledne bezpečnostní školení, postupně se nám představily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány následujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl každý den 1/2 základ, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve všech taktických páteřích zúčastnit na 4-way základ v co nejvyšší formaci (tak, abychom simulovala naši sektorové rekordní pokusech). 4-way základ pro nás vytvořili špičkoví světoví organizátoři velkých sestav.

Přímí první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, já jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzápně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění sestavy a samozřejmě trekingů - vyšla na mé pozice leadera a přímí každém seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za úkol trekovat jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířelem tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou přídovou rychlost 193-196 km/hod. Každá, kdo někdy skákal velké sestavy, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu se konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na přídové rychlosti i po zapojení do sestavy a aby dovedli pomoci - zejména tak, aby se přímí volněm pádu cítili komfortně, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k výraznému zpomalení formace. Mnoho českých skoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních míst letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba dávaly asi přímí změny - stihlo by se těch změn víc, ale nebyly daných seskoků, proto nepřímí zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si ještě skořily 2 skoky dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

předcházelo asi hodinová sušená - v použití, v plně vstroji, helmě, se zátěží 3/4 ovámi pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z přístrojů, vřítina holek modřiny od zátěží 3/4 ová ch pájsá, která z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušná vřítina, která představuje velké riziko pro paraútlistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Nakolik zranění - náhle téměř bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (která se při rdně po akci ukázal jako zlomená káštka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a naše výkony podivně kolísaly - vždy jeden seskok byl naprosto úžasný a druhý seskok téměř katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že nemáme nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenější a účastnice mě trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o prvním bodu - druhý bod už je jednoduchý. A když budeme připraveni, dostaneme vřítinu - výšku - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak přítel den dostaly jsme tak skákat z výšky 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přes poslední seskok tohoto dne bylo opřít 5 sektorů ze pochytených a dokonce přešlo do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zátěží, protože přímými jsou poslední dva dny téměř chytit rekord poslední den akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budíme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC šel do letadla (mezitím tak bylo několik plánůch poplachů, takže jsme byli několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékli do "plně polní", abychom vše zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od žádných z nich remcání, všechny byly včas na bránu, všechny se soustředily jen na přímý seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední fázi přímých vřítin - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavírám oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, svítí zelená, soustředím se na klidně a pomalě dýchám - a GO!

Během s Katy, vyskočíme a vlevo od sebe hledím Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má mi referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přelétat a pode mnou, jak se kráčí a plynně formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přesně tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, vím, že mám dost času a stihnu se jevit nadechnout a vydechnout, nechtím chytit Katu. Zatím sleduji sestavu, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katou na sebe vždycky culíme přímými trekovými, rameno na rameni. Kelly mne chytí a náš sektor je tak úplně celý, jak sestava padá konstantně rychlostí, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou vědomost a stuha přímě nikde - žádná tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám se a přelétám vteřiny a chytíme druhou tvar. Nedám si to a i kdybych do středem, pokračuji vím po krajích a za nás si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klíčem k rozchodu je o Lynn přelétám ze sestavy, Lynn otevřela, uvidím padáček a jakmile vidím její "vzdávající se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - máj trekovacím - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy celým, že mne Kelly chytí za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tleskají, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přímí rozchodu našeho trekovacím - tím vidím holky, jak letí každá svém směrem a tím se, až se s nimi po přímě - oběmu a až se podávám - tohoto seskoku.

Přímě vím na malém kousek trávě k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře. Za mnou přímě Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přímě, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodčí, aby posoudili každou jednotlivě grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a čekáme, co nám Kate přímě. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo bojím se, aby rozhodčí nepřímě s tím, že někdo drží špatně grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na video pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazovák (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chycení druhým bodu. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - vítězství. Následující věch radost asi neuvěřitelně euforické, jakou jsem kdy zažila. Nechávám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z čeho se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celou to trávě několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

PotĚ Kate oznamuje, Ā¾e se pokusĀ-me o tĀ™Ā-bodovĀ½ seskok, coĀ¾ by byly dalĀĀ- dva svĀtovĀĚ rekordy. ZnamenĀ-pĀ™echod do tĀ™etĀ-ho bodu bude vypuĀitĀ-nĀ- stuchy - jakmile Kate stuhu pustĀ- z ruky, bude to znamenat pĀ™echod do dalĀĀ-ho bodu. Ale po takovĀĚ emoĀ-nĀ- nĀĵloĀ¾i je skuteĀ-nĀ- velmi tĀ-Ā¾kĀĚ se zaĀĀ-t plnĀ- koncentrovat na pĀ™Ā-Ā letadle jsem se nĀ-ĵkolikrĀĵit pĀ™istihla, Ā¾e myslĀ-m na minulĀ½ (rekordnĀ-) seskok a ne na ten pĀ™Ā-ĀĵitĀ- a jen silou vĀ-let nutila k vizualizaci pĀ™Ā-ĀĵitĀ-ho tĀ™Ā-bodovĀĚho seskoku. Seskok dopadl dle mĀĚho oĀĚkĀĵvĀĵnĀ- - tedy v sestavĀ- byly nĀ-ĵterĀĚ holky podpadly, pĀĵdovĀĵ rychlost neodpovĀ-dala zadĀĵnĀ-. VpodeĀ-er dne jsme nasedly do letadel k poslednĀ-mu pokusu toho dne, ale doĀĵlo k jakĀ-si technickĀĚ poruĀĵe Skyvana a seskoky pro tento den tudĀ-Ā¾ byly ukonĀ-eny.

SeĀĵily jsme se tedy znovu v hangĀĵru, kde Kate oznĀĵmila konec celĀĚ akce - o den dĀ™Ā-ve, neĀ¾ bylo v plĀĵnu. ĀĚĀĵst neproskĀĵkanĀ½ch seskokĀ- nĀĵm mĀĵla bĀ½t refundovĀĵna s tĀ-m, Ā¾e kdo mĀĵ zĀĵjem, mĀ-Ā¾e se druhĀ½ den pĀ™ĵpojĵ muĀ¾skĀĚ skupinĀ- s Danem BC a skĀĵkat organizovanĀĚ velkĀĚ sestavy ve smĀ-ĀĵenĀĚ skupinĀ- (50-60way). Zprvu mne pĀ™edĀ-sasnĀĚ ukonĀ-enĀ- akce mrzelo, ale kdyĀ¾ jsem pak na veĀ-ernĀ- pĀĵrty vidĀĵla, jak to umĀ- zejmĀĚna rusky v osla tak jsem jiĀ¾ nelitovala, protoĀ¾e bylo zĀ™ejmĀĚ, Ā¾e na druhĀ½ den bychom stejnĀ- nemohly skĀĵkat v plnĀ-m poĀ-tu.

VeĀ-ernĀ- oslava se nesla v duchu dĀĵkovaĀ-ek, dekorovĀĵnĀ- novĀ½ch Ā-lenĀ- 100-way klubu (takĀĚ jsem si doĀĵla pro svoĵ nĀĵĵivku:-)) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezaĀĵil, nepochopĀ-:-) Rekordmanky z Japonska pĀ™ĵnesly tradiĀ-nĀ- Āĵb a kdo chtĀĵl, toho do nĀĵ oblĀĚkly a ochotnĀ- se s nĀ-m vyfotily. ZkouĀĵely na mne to jejich sakĀĚ, ale naĀĵtĀĵstĀ- jsem utekla akorĀĵt vĀ-sas, abych byla schopna druhĀĚho dne skĀĵkat.

Den 7 a 8

V sobotu rĀĵno se asi 15 holek vĀ-etnĀ- mne pĀ™ĵdalo k muĀ¾skĀĚ formaci a skvĀĵle jsme si zaskĀĵkaly pod vedenĀ-m Dana Dougha Fortha. V nedĀĵli mne pak Katya naloĀ¾ila do auta, odvezla do outletu, kde jsem bĀĵhem 40 minut nakoupila dĀĵrky pro moje blĀ-zkĀĚ a celĀ½ zbytek dne jsme strĀĵily v luna parku, kde jsme vyzkouĀĵely skoro vĀĵechny horskĀĚ drĀĵhy, kterĀ byly k mĀĵnĀ- - nĀ-ĵterĀĚ ty drĀĵhy byly opravdu divokĀĚ! VeĀ-er jsem sedla do letadla natolik unavenĀĵ, Ā¾e jsem nĀ-ĵkolikrĀĵ usnula bĀĵhem podĀĵvĀĵnĀ- veĀ-eĀ™me a jen s velkĀ½m pĀ™emĀĵĵnĀ-m jsem se probouzela do tĀĚ doby, neĀ¾ mi letuĀĵ tĀĵic s jĀ-dlem. Ve vteĀ™inĀ- potĀĚ jsem usnula a probudila se aĀ¾ tĀ™ĵ hodiny pĀ™ed pĀ™ĵstĀĵnĀ-m v LondĀ½nĀ-:-) Z Lond poslala zprĀĵvu naĀĵim, aby mne vyzvedli v Praze na letĀĵti. JakĀĚ bylo moje pĀ™ekvapenĀ-, kdyĀ¾ po pĀ™Ā-chodu do pĀ™ĵ haly kromĀĵ mĀ½ch rodiĀĀ- na mne ĀĚkal Lugi s Karlem! Nedoĵmula jsem se k slzĀĵm jenom dĀ-ky tomu, Ā¾e jsem byla v pĀ™Ā-liĀĵ velkĀĚm Āĵoku:-) Moc dĀĵkuji za to milĀĚ pĀ™ĵvĀ-tĀĵnĀ- kluci!

Nebudu tady dĀĵkovat ostatnĀ-m ĀĚĀ-stnicĀ-m, organizĀĵtorĀ-m, kameramanĀ-m, pilotĀ-m, baliĀĀ-m atd. VĀĵichni vĀ-me, Ā- velkĀĚ sestavy nejsou o jednotlivĀ-ch, a Ā¾e jsou vĀ½jimeĀ-nĀĚ prĀĵvĀĵ proto, Ā¾e vĀĵichni a vĀĵechno musĀ- fungovat na tu sprĀĵvnou chvĀ-li. Ale chci pdĀĵkovat tĀ-m ostatnĀ-m, bez kterĀ½ch bych se tĀĚto akce nikdy nemohla zĀĚĀ-stnit - Lojzek, naĀĵi, Ā½aneta a Eva VokurkovĀĵ. Taky moc dĀ-ky za cennĀĚ rady MartinĀ- PĀĵtĀĚ, ĀĚĚoĀĀ-kovi a Happymu a nakonec Dan nĀĵpad s dortem! A pak vĀĵem, co drĀ¾eli palce. DĀ-ky!

VideĀ- ze seskokĀ- mĀĵm mnoho, ale neexistuje Ā¾ĀĵdnĀ½ oficiĀĵlnĀ- sestĀ™ĵh z udĀĵlosti. MĀ½m neĵoblĀ-benĀĵĵĀ-m vide tedy krĀĵtkĀ½ sestĀ™ĵh od jednĀĚ z argentiĀ-anek:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo v ějude:-)